

[Støtter.]

forhøjelse af den skattefrie bundgrænse er at fremskaffe det finansielle grundlag herfor, dvs. de nødvendige besparelser.

Det har hidtil været umuligt for fremskridtspartiet såvel som for os andre at fremsætte realistiske forslag herom, og derfor er det ikke realistisk på nuværende tidspunkt at søge dette lovforslag gennemført.

Ømann (SF):

Man kunne godt tro, at dette lovforslag med det lave tal, forholdsvis lave tal i hr. Glistrups mund i hvert fald, på 19.000 kr. var et tilbageslag fra demagogien. Det ligger jo langt fra de 60.000 kr. skattefrie bundgrænse, som fremkalder jubel, når han holder sine møder ude omkring i landet. Det skal man nu ikke tro. Det er da klart, at påstanden om de 60.000 kr. har sådan lidt korte ben at gå på, folk begynder jo alligevel at tænke sig om. De begynder at tænke over konsekvenserne, de begynder at tænke over, om dette overhovedet er muligt, og selvfølgelig er det ikke muligt.

Og så kommer det næste, så kommer taktikken. Ja men venner, det er muligt, selvfølgelig er det muligt. Nu skal I se, nu begynder vi med de 19.000 kr., og så kan I se, så er vi på vej. Det er dette med usandsynlige påstande, som fremsættes, og som bevarer derved, at man gør dem lidt sandsynlige ved at indføre dem etapevis. Det er det, der forsøges på her.

Nu er det i sig selv en stor mundfuld; der skal bruges en groue masse penge til at forhøje bundgrænsen. Vi har jo den tommelfingerregel, at det koster en milliarder penge for hvert tusinde, vi forhøjer den. Nu er der andre partier, bl. a. mit eget, der har opereret med nødvendigheden af at forhøje den lave bundgrænse, vi tidligere havde, og det var også en substantiel part af det skatteforlig, som blev indgået af de borgerlige partier i efteråret. Da forhøjede man som bekendt fra 7.000 kr. til 9.000 kr. rundt regnet, og lavede det samtidig om til et fradrag i skatten; det bødede lidt på finansieringen.

Men der kan alligevel være et behov for det, og det behov kommer vi også ud for til efteråret, når vi skal til at se på, hvilken udskrivningsskala og hvilke fradrag vi skal anvende. Nu formindskes dette behov lidt, hvis det lykkes regeringen at få samtlige

sociale pensioner ud af beskatningen. Det er jo overgangen dér mellem den sædvanlige pension og så anden indkomst, der har skabt en forfærdelig masse problemer, og som har forøget behovet for at hæve bundgrænsen.

Men så vil jeg da gerne i denne forbindelse pege på en anden problematik. Hvis vi nu står over for dette behov til efteråret og vil have denne bundgrænse noget højere op, så synes jeg, vi skal takke den socialdemokratiske ordfører for det gode eksempel, han kom med, nemlig dette, at så var der nogle kommuner, hvor man overhovedet ikke fik noget skattegrundlag. Det er nemlig et argument for det, jeg talte for under forrige sag, nemlig at man må have en enhedsskat, for man kan jo ikke begge dele. Man kan ikke bevare kommunernes egen ligning og samtidig forhøje bundgrænsen.

Jeg tror altså, at selve problematikken om bundgrænsens rette leje er noget, som vi alle sammen kommer til at beskæftige os med, men hvad dette lovforslag angår, hensigten med det, kan jeg roligt sige, at det kan vi ikke tiltræde.

Arne Bjerregaard (KR):

Dette lovforslag er jo et ganske udmærket forslag, at vi skulle hæve personfradraget eller bundfradraget, som det undertiden kaldes, til 19.000 kr. for hver person, altså op til 38.000 kr. for et ægtepar. Der er blot den hage ved det, at det kræver disse 10-12 mia kr., og jeg synes ikke, at jeg i al fald kan overskue, hvorledes man skulle kunne fremskaffe pengene til finansiering af denne omlægning af beskatningen. For vel er jeg klar over, at fremskridtspartiet på finansloven har skåret ganske pænt ned til 12 mia kr., men det er mig også bekendt, at man gennemgående skærer ned ved at tage nogle ganske bestemte procenter og skære ned uden at vise, hvorledes det så vil komme til at fungere, når man tager disse midler fra de enkelte poster.

Så selv om vi må sige, at lovforslaget i og for sig er identisk med vores egne ideer om, at bundfradraget bør hæves så meget, at vi kom op over i al fald folkepensionsbeløbet, må vi sige, at i den givne situation er der ikke mulighed for at gøre dette på denne måde i al fald.

Så synes jeg også, det er lidt i modstrid